

Університетські Вісті

Газета Донецького національного університету. Заснована у 1966 р.

Травень 2016 року №5 (1530)

Офіційною датою заснування Донецького національного університету вважається 15 липня 1937 року, коли була видана відповідна постанова Раднаркому УРСР. 1 вересня до занять приступили 138 першокурсників за спеціальностями «Історія» та «Мова і література». У 1940-1941 навчальному році навчалися 881 студент, у складі 6 кафедр працювали 65 викладачів. Першим директором інституту було призначено О. В. Євдокименка. У різні роки цю посаду обіймали І.А.Омельяненко, С.Я. Резник, С.О.Ксенофонов, М.Ф.Хорошайлов. Педінститут швидко розвивався, весною 1941 року було ухвалено рішення про відкриття фізико-математичного факультету. До літа 1941 року Сталінський педінститут та відкритий при ньому учительський інститут випустили 682 учителя.

Мало що залишилося з тих часів у файлах пам'яті, бо ті файли були ретельно стерті не тільки хвилями безжального часу, але й свідомими діями радянських «кураторів освіти». Доля багатьох викладачів трагічно обірвалася на початку кар'єри. Так, протягом 1937–1938 років були репресовані Росинський, Шевченко, Сирота, Шостак. Репресіям піддався перший директор Сталінського педінституту О.В. Євдокименко. Його було засуджено на десять років виправних робіт жорсткого режиму. Він був реабілітований помертню в 1956 році.

На два роки і 14 днів перекреслила плани молодого вишу Друга світова війна (див. 2 с.). 15 грудня 1943 року, після звільнення Донеччини від нацистських окупантів у вересні 1943 року (Донецьк було звільнено 8 вересня 1943 року) рішенням Ради Народних Комісарів УРСР і ЦК КП(б)У діяльність Сталінського педінституту було поновлено.

25 грудня 1943 року розпочався новий навчальний рік. Він виявився надзвичайно важким: загальні матеріальні збитки інституту оцінювались у 3 957, 5 тисяч рублів. Оскільки навчальний корпус лежав у руїні, заняття проводилися у приміщеннях шкіл №3 та №18, де було 13 класних кімнат. Тут у дві зміни навчалася 920 студентів. У вільний від занять час будинок ремонтувався силами студентів та викладачів. Робота у тісному, непристосованому для занять приміщенні тривала шість років. Незважаючи на труднощі, інститут розвивався. Навчальний процес забезпечували викладачі 9 кафедр. Дуже гостро стояло питання із забезпеченням вищого навчального закладу викладацькими кадрами. У 1944/1945 навчальному році в інституті нараховувалося 30 викладачів проти 65, які працювали до війни. Обов'язки директора інституту у 1944 році виконував математик Я.С.Мірошніченко.

Перший будинок педінституту

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. *Як все починалось...*

Відновив роботу фізико-математичний факультет, створений ще у 1941 році. У березні 1946 року повернувся до виконання директорських обов'язків майор С. О. Ксенофонов. До роботи стали 58 викладачів, п'ятеро з них – з науковими ступенями. За першу повоєнну п'ятирічку інститут випустив 1476 учителів, у тому числі 996 осіб зі стаціонару і 480 осіб із заочного відділення.

18 березня 1950 року інститут одержав навчальний корпус площею 5 тис. кв. метрів, реконструйований з приміщення школи № 37 за адресою вул. Університетська, 18. Було закінчено також будівництво гуртожитку, де розмістилось близько 400 студентів (потім корпус №7 ДонНУ). У 1961–1962 роках було збудовано ще два навчальні корпуси з читальним і спортивним залами, де до 2014 року працював історичний факультет. Почалася будова першого корпусу – ще один спортивний зал, навчально-виробничі майстерні, наукові лабораторії. 10 квітня 1963 року був створений загальнонауковий факультет з гуманітарним, математичним, агробіологічним відділеннями – фундамент майбутнього університету. У серпні розпочато будівництво четвертого навчального корпусу (пр. Театральний, 13).

Педінститут впевнено крокував до університетського статусу, і перспектива створення університету суттєво підвищила престиж інституту. Так, у 1963 році на денне відділення було подано 2 371 заяв абітурієнтів на 650 місць. У вересні навчання 2120 студентів забезпечували 150 викладачів. До того ж

ще в 1953 році з'явилася Університетська вулиця. І хоча ця назва фактично з'явилася раніше, ніж інститут став університетом, певним авансом, але було ясно – університету бути!

1965 року відповідно до постанов Ради Міністрів СРСР і УРСР на базі Донецького педагогічного інституту був організований Донецький державний університет. Першим ректором держуніверситету був призначений Л.М.Литвиненко, академік НАН України, доктор хімічних наук, професор. З 1968 по 1970 роки університет очолював доктор фізико-математичних наук, професор Ю.А.Шевляков. У 1970–1975 роках ректором був доктор технічних наук, професор Г.М.Тимошенко. Протягом 1975–1986 років на чолі університету став доктор історичних наук, професор Г.Я.Пономаренко.

У рік створення університету на п'яти факультетах навчалася 5,5 тис. студентів. На 13 кафедрах за 10 спеціальностями навчальний процес здійснювали 173 викладачі, 61 кандидат наук, один доктор наук. До університету були запрошені відомі науковці та педагоги, зокрема 4 академіки та 11 члени-кореспонденти АН УРСР. У цьому ж році засновані біологічний, фізичний, хімічний факультети. У 1966 році розпочав діяльність економічний факультет. У 1965 році була відкрита аспірантура. Зміцнювалася й матеріальна база університету. 70–80 роки – час активної внутрішньої розбудови. У 1971 році прийняв студентів головний 12-поверховий навчальний корпус, який став архітектурною візитівкою Alma mater у

Донецьку. У 1972 році були зведені два 12-поверхові студентські гуртожитки, а в 1973 році – 7-поверховий корпус хімічного факультету. На зламі 1970-х – 1980-х років була побудована їдальня «Бригантина», база відпочинку «Наука» на узбережжі Азовського моря, санаторій-профілакторій «Бадьорість», плавальний басейн.

Кількість факультетів зросла до одинадцяти. 1973 року виокремився факультет романо-германської філології, 1983 року створений економіко-правовий, розпочали діяльність обліково-фінансовий і підготовчий факультет для іноземних громадян та факультет суміжних і додаткових професій. Протягом 1986 – 2010 років посаду ректора обіймав доктор фізико-математичних наук, професор В.П.Шевченко. У зв'язку з відкриттям нових спеціальностей факультет романо-германської філології було перетворено на факультет іноземних мов, фізичний факультет було перейменовано на фізико-технічний, економіко-правовий отримав статус юридичного. 1994 року університет отримав IV рівень акредитації. У вересні 2000 року навчальному закладу було надано статус національного. З 2012 року ректором ДонНУ є доктор юридичних наук, професор Р.Ф.Гринюк.

Університет живе під девізом «Nomen est omen» – «Ім'я зобов'язує». А ім'я та славу університету складають його випускники. Серед випускників і викладачів університету є чотири Герої України: випускник філологічного факультету Іван Дзюба (2001) – український літературознавець, критик, громадський діяч, дисидент радянських часів, академік НАНУ, другий Міністр культури України, голова Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка; випускник економіко-правового факультету Віктор Смирнов (2004) – шестиразовий чемпіон Паралімпійських ігор із плавання, повний кавалер ордена «За мужність»; випускник філологічного факультету Василь Стус (2005, посмертно) – поет-правозахисник, символ українського незламного духу; ректор Донецького національного університету, доктор фізико-математичних наук, академік НАН України Володимир Шевченко (2006); Юрій Матушак – випускник ДонНУ 2009 року. Став засновником у Донецьку ГО «Поштовх». Був активним учасником Євромайдану. Коли почалась АТО пішов добровольцем у тоді батальйон, а нині полку патрульної служби поліції особливого призначення «Дніпро-1». У серпні 2014 р. опинився в Іловайську. Під час виходу з так званого «зеленого коридору» колона, в якій пересувався Юрій Матушак, була розстріляна бойовиками. Указом Президента України нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

За матеріалами Олени Тараненко, Тетяни Нагорняк і Надії Темірової.

РІЗНІ ВІЙНИ – ОДНА ГІДНІСТЬ

Однією з найбухливіших сторінок історії вищого навчального закладу по праву може вважатися період Другої світової війни. Напередодні війни Сталінський (Донецький)

педагогічний інститут переживав період становлення і попри складнощі динамічно розвивався. Тут у 1940/1941 навчальному році було два факультети: історичний і філологічний,

навчався 881 студент, діяло 6 кафедр у складі 65 викладачів. Початок Великої Вітчизняної війни застав викладачів і студентів фактично в аудиторіях: закінчувалася літня сесія, йшла активна підготовка до першого випуску студентів педінституту. Проте війна назавжди змінила життя, зруйнувала амбітні плани, примусила людей мислити іншими категоріями. 12 жовтня 1941 року два вагони з людьми, майном і документами Сталінського педінституту були причеплені до потягу, який вирушив на схід – в евакуацію. Через 48 діб вони прибули до міста Кунгур. Після санобробки студенти та викладачі були відправлені далі до міста Молотов Пермської області. Проте відновити діяльність інституту не вдалося. 11 грудня наказом Народного комісаріату освіти Сталінський педінститут тимчасово припинив освітню діяльність. Тільки у вересні 1943 р., коли Донбас було

звільнено від нацистських окупантів, з'явилася можливість повернутися і повернути до життя інститут. 15 грудня 1943 р. РНК УРСР і ЦК КП(б)У прийняли рішення поновити 25 грудня діяльність Сталінського педагогічного інституту.

На фронтах Другої світової війни воювали 20 викладачів і близько 100 студентів із Сталінського педінституту. Проте повернулися не всі – життя за незалежність Батьківщини поклали викладачі: В. І. Костецький, М. А. Марченко, студенти: І. Бегішев, М. Гавринок, Д. Дойняв, П. Дубинін, П. Жагло, О. Кільчевський, В. Коваль, А. Коломієць, К. Кострикіна, С. Лиховіцер, Л. Матвієнко, В. Марченко, І. Мстиславський, З. Полончук, Д. Придятько, В. Савченко, П. Смищенко, П. Соловйов, С. Тарновський, Т. Холод, Г. Хотелев, М. Ясвин. Попри все університет витримав воєнне лихоліття і рушив уперед.

З книги «ДОНБАС – АРЕНА ВІЙНИ»

ОЛЕНА ТАРАНЕНКО

«П'ять березня 2014-го. Після ганебного «проросійського» мітингу першого березня – з титишками, з привезеними невідомо звідки бандитськими тиками, які тепер для всієї України – усталена картинка «донецьких», нам усім ясно, що треба виходити і визначити вибір свого, українського Донецька. Спочатку про страх не думали. По-справжньому страшно стане потім, коли побачиш на головній площі міста-мільйонника величезний натовп тих, кого ти в своєму Донецьку до цього не бачив чи не помічав – замість обличчя у цього натовпу роззявлений рот, з якого тхне ненавистю, лютою, смертю. І хвили безжально страшиного скандування, що котяться над площею: «ВОНЗДА!...ВОНЗДА!...» Коли воно стає вже нестерпно гучним, і відчуття небезпеки буквально матеріалізується, пресується навколо нас якоюсь абсолютно реальною присутністю, я, напевно, розумію, що вони кричать: «ВОН С ДОНБАССА!», «ВОН С ДОНБАССА!». Це вони мені. Нам. І вони не сумніваються в тому, що мають на це право, що нашого, українського Донбасу тут не має бути, а залишитися тут мають тільки вони. Над площею розгортається величезний прапор України, ми стоїмо під ним і співаємо, закінчується усе дуже напружено, розходимося хто як, а потім узнаємо, що хлопців – вболівальників «Шахтаря», які були найактивнішими та які уносили прапор, сильно побили. Когось з тих, хто малими групами йшов з мітингу, також виловлювали та били. І чоловіків, і жінок. Міліція все бачила, проте... Вони вже тоді знали, що «ВОН С ДОНБАССА!» – це не їм, це нам».

ІННА ЦІКАВА

«Завжди любила Ліну Костенко, раніше найулюбленішими були вірші про кохання, але життя вносить свої корективи навіть тут, по-іншому сприймаєш і переживаєш давно знайомі рядки:

На те й погорільці - будують хатку
Над хаткою небо... а знов голубе!
Найвище уміння – почати спочатку
Життя, розуміння, дорогу, себе!»

ВАЛЕРІЯ ПИЛИПАК

«Перед нашим від'їздом був страшний і, водночас, переможний для нашого українського духу майже рік... Бо події від кривавого Майдану Київського до страшних і відчайдушних Майданів українського Донецька, від захоплення «зеленими чоловічками» Криму і Слов'янська до вторгнення російських військ на наш Донбас після 24 серпня 2014 року перевертали душу. Життя наче поділилося на до і після, з постійною тривогою і неспокоєм після – за життям, за майбутнім, за цінністю ...

Останніми краплями стали неможливість проводити шкільну лінійку в україномовній школі українською мовою (донос на чоловіка в поліцію ДНР і виклик з'явитися на допит), незрозумілий шматок тканини неіснуючої «республіки» замість українського прапора на флагиштоці університету – а отже, розуміння, що мої діти, які задовге, «холодне» літо 2014-го стали майже повністю україномовними, а старший 12-річний син ще й ярим захисником «сунти», фізично і психологічно не зможуть бути молодого зміною донецьким адептам «руського мира», що холоднокровно і показово розстрілюють своїх же одурманених прихильників прямо на зупинках громадського транспорту чи біля супермаркетів або змущуються з полонених та ідеологічних противників, чи підло ховають тяжке озброєння в житлих кварталах, наражаючи на небезпеку «ответки» мирних містян».

АННА ХРИПУНКОВА

«Ми, донецькі, проснулись. Из нас испарился чуждой местечковий патриотизм и полоумная гордость, «потому что мы – донецкие». Мы посмотрели в себя и нашли там осознанную и объективную любовь к своему краю (она не пройдет никогда), но разграничили ее со слепым поклонением и нелепым зазнайством. Также мы осознали в себе любовь к своей стране и поняли, что «донецкий патриотизм» и «украинский патриотизм» – это одно и то же. Донецк – это же Украина. Значит и нам не с руки разделять две любви. Она у нас теперь одна, и жить с этим легче».

ТАТЬЯНА НАГОРНЯК

«Мой любимый Донецк стал умирать еще весной 2014-го. Этой весной коридоры университета стали похожи на зал оживления людей, которые потерялись. Нависло немое молчание и раньше банальное, а теперь до боли понятное, «только бы не было войны»... Университет перестал работать в прежнем режиме... а между строк «Донецк – это Украина!», «наши ушли из Славянска», «снова ночью был аэропорт», и из открытых окон – навязчивый громкоговоритель на обладминистрации: «Вставай, страна огромная, вставай на смертный бой!»...

... На фоне четкого осознания, что нужно до последнего быть в Донецке, рождалось предчувствие большой беды и безысходности. Внутренний диалог все больше сводился к молитвам за Украину, ежедневный словарь пополнялся фразами «прилетело по адресу» и «это – запуск, быстро в подвал, ждем ответку», важными вдруг стали номера полезных служб на случай попадания. Но не покидало какое-то внутреннее убеждение: «однозначно есть другие миры, в которых можно петь»... Я и сейчас, вспоминая погибших ребят, знаю, что есть другие миры, в которых они поют! Вместе с ребятами умирал и Донецк...

Отрезвление пришло быстро. Кто-то из своих писал синхрон речи коллег для террористов, кто-то призывал «держаться в подходящих рамках», кто-то пытался договориться с боевиками, кто-то наоборот вешал украинский флаг и громко пел гимн в ответ на унижения. 16 сентября стало все ясно. Мы узнали, что нас захватят накануне. Узкий круг обсуждал пути развития ситуации и функционирования университета. Мнения были разные. От «приостановить функционирование вуза», до «нужно договариваться и с ними выживать» и «уезжаем тем составом, кто готов восстанавливать университет в эмиграции»...

НІНА УРСАНІ

«Десять із 10-го серпня наше мирне життя завершилося остаточно. Залишалося тільки одне: було чути із боку Новоазовська, селяни перешіптувалися, що це б'ють по українській таможні з Таганрогу. Ми боялися, що опинимося між двома фронтами, тому думали, як би повернутися додому в Донецьк.

Скоро на трасі з'явилися українські «погранці» у подертих гумових шльопанцях, голодні, просили у людей води, їжі. Молоді хлопці були дуже налякані. Люди жаліли молодих хлопчаків, яким ще й двадцяти немає. Хлопці втікали до Маріуполя, але потім виявилось, що їх, мабуть, українське командування повернуло назад. Усі вони так і загинули під Безіменним. Це вже потім, після нашого від'їзду сталося... Бог нам подарував у Донецьку лише один тихий день і спокійну ніч. А потім ми поринули у страшиливі будні. У цей час я задала усі молитви, які знала і вивчила нові. Умить, коли тремтять вікна, дрижить підлога, серце зжимається від болю, виявляється, що із Богом можна говорити напрома. Напевне, тоді я і заробила найбільший гріх у своєму житті, бо просила Його, щоб ми або вижили всі, а, якщо це неможливо, то, щоб мої діти померли зі мною.

Ми вижили!..»

Історія Донецького національного університету – це приклад мужності тих, хто зі зброєю в руках захищає рідну Батьківщину на фронті, і ти хто у тилу своєю наполегливою працею зміцнює інтелектуальний та науковий потенціал України. Головна мета – зберегти та зробити нашу країну сильною та квітучою! Бо ім'я зобов'язує!

За матеріалами архіву газети «Університетські вісті» та книги «Донбас- арена війни»

ДонНУ у Вінниці

11.09.2014 Створення руху студентів, викладачів, співробітників та випускників «Врятуй Alma mater (ДонНУ)»

05.10.2014 Приїзд ініціативної групи до Вінниці для підготовки роботи ДонНУ

30.09.2014 Наказ Міністра МОН України № 1084 «Про організацію освітнього процесу ДонНУ України в місті Вінниці»

03.11.2014 Початок діяльності ДонНУ у Вінниці

Класичний університет

9 факультетів

*Підготовка бакалаврів, спеціалістів та магістрів за 53 спеціальностями.
Аспірантура - за 63 спеціальностями. Докторантура - за 23 спеціальностями.

Колектив

4500

студенти

900

викладачі

співробітники

*Вступна кампанія 2015 р. - 2500 студентів

*1335 з Вінницької обл.

*824 з Донецької обл.

*1480 отримують стипендії

Кожний 4 вінничанин

Матеріально-технічна база

3

площа 19 861 м²

корпуси

342

комп'ютерна техніка

13

комп'ютерні класи

8

лабораторії

→ серед яких:

хімічні,
фізичні,
біологічні,
лінгафонний кабінет,
медіалабораторія,
продакшн студія

395м² на 85 робочих місць

наукова бібліотека

Податки

Податки за 2015 рік

30,5 млн. грн.

1 млн. 230 тис.

військового збору

*600 тис. грн. щомісячно надходить у міський бюджет Вінниці

*Податки 2,3 млн. грн. на місяць

*Більше 12 млн. грн. податку на дохід фізичних осіб

Громада

*Майже 1 млн. грн. в місяць ДонНУ сплачує за оренду корпусів, які належать вінницькій громаді та її представникам

*Приблизно 1,8 млн. грн. за рік сплатили співробітники за оренду житла

*1480 студентів (410 з них – представники Вінниччини) отримують стипендії (825-925 грн. на місяць), які також ідуть на харчування, оплату послуг

*Близько 1,2 млн. грн. своїх стипендій витрачають студенти ДонНУ кожного місяця на послуги, розваги, товари тощо, поповнюючи таким чином скарбницю вінницької громади

ВІННИЦЬКИЙ період ДонНУ

ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ

На факультеті іноземних мов працюють носії англійської мови з Америки та Великої Британії. Студентка ФІМ зайняла 4-те місце на Всеукраїнській олімпіаді з англійської мови. Юні перекладачі закінчили переклад книги "Абетка моєї країни України", яка буде представлена в Україні, Європі і Америці. Факультет заручився особистою підтримкою її Величності королеви Об'єднаного Королівства Великої Британії і Північної Ірландії Єлизавети II, всесвітньо відомого дослідника англійської мови - Девіда Кристала та визначного вченого-мовознавця, політолога та філософа Ноєма Чомського.

ХІМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

На хімічному факультеті завдяки допомозі ТОВ НВП «УкрОргСинтез», «Єнамін», ТОВ «MixLab», «Хімлаборреактив», а також МФ «Відродження», за безпосередньої участі студентів і аспірантів запущена в роботу укомплектована спеціальними меблями, витяжною шафою, приладдям і реактивами лабораторія для виконання навчальних лабораторних робіт і практикумів. Провідний виробник спектрофотометрів Європи фірма "AnalytikJena" подарувала факультету 11 сучасних спектрофотометрів на загальну суму 45 тис. євро. За допомогою сервісних служб ТОВ «MixLab» і «Хімлаборреактив» їх введено в експлуатацію і розгорнуто наукові лабораторії для виконання експериментальних досліджень в науково-дослідних секторах всіх кафедр. На факультеті сформовано дві віртуальні машини для виконання учбових лабораторних робіт та обчислювальний кластер на 40 станцій для проведення квантово-хімічних розрахунків.

БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Біологічний факультет відкрив нові напрямки досліджень на всіх кафедрах, які є актуальними для Подільського регіону. На факультеті відтворена та поновлена унікальна колекція культур шапинкових грибів. Окрім того, проведена Міжнародна наукова конференція студентів, аспірантів та молодих вчених "Фундаментальні та прикладні дослідження в біології та екології".

ФІЗИКО-ТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

На фізико-технічному факультеті: Відновлено матеріально-технічну базу навчальних лабораторій для всіх спеціальностей факультету, роботу науково-дослідних груп з комп'ютерного зору, робототехніки та кібербезпеки. Відкрито англомовні програми підготовки студентів за спеціальністю "Комп'ютерні науки та інформаційні технології". Створено базу практик для студентів на підприємствах м. Вінниці.

ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Філологічний факультет – це 6 кафедр, три лабораторії, більше 50 штатних співробітників, серед яких 6 професорів і 25 доцентів. На факультеті навчається майже 400 студентів денної та 200 заочної форми навчання, 18 аспірантів та докторантів. Студенти факультету є учасниками традиційних всеукраїнських предметних олімпіад, конкурсів, стипендіальних програм. Кафедра журналістики системно впроваджує тренінгове фахове навчання спільно з МГО «Академія української преси» та ГО «Центр підтримки журналістів», творчі зустрічі з провідними українськими журналістами та медіа експертами, майстер-класи та фотовиставки. Завдяки створенню навчальної лабораторії кафедри на базі «Productions studio - ДонНУ» студенти-журналісти мають змогу брати участь у ворк-шопах з нових медіа, фотостудіях та роботі «Студентського телебачення ДонНУ». Спільно з кафедрою політології (історичний факультет) журналісти відкрили додаткову спеціалізацію «Політична журналістика». Кафедрою психології організовано «Академію лідерів» для студентів ДонНУ. Кафедра теорії та історії української і світової літератури здійснює заняття для митців слова – початківців у рамках «Літературної студії». Нові, інтерактивні форми взаємодії освоєно в рамках традиційного семінару «Лінгвіст-програміст» (кафедра загального та прикладного мовознавства і слов'янської філології). Проведено 1-ий регіональний відкритий творчий конкурс учнівської та студентської молоді «Слово у душі – душа у слові», у якому взяло участь більше сімдесяти осіб.

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Юридичний факультет пишається такими здобутками:

1. Створена потужна система юридичної клінічної освіти, що включає юридичні клініки з надання безоплатної правової допомоги малозабезпеченим і соціально незахищеним верствам населення, Клуб юного юриста, юридичний дискусійний клуб, імітаційні клініки з відпрацювання навичок юридичного обслуговування суб'єктів господарювання, а також клініку «Навчальний цивільний процес», у межах якої складаються процесуальні документи за фабулами реальних справ і проводяться модельні судові засідання.
2. Налагоджена робота з Центрами безоплатної вторинної правової допомоги (місцевим та регіональним центрами Вінницької області), Апеляційним судом Вінницької області, Вінницьким окружним адміністративним судом, Вінницьким апеляційним адміністративним судом.
3. Налагоджена співпраця з Департаментом освіти Вінницької міської ради, у межах якої започаткований Правового турніру у форматі гри «Брейн-ринг» на тему: «Я маю право, я зобов'язаний».
4. Налагоджена співпраця з деякими громадськими організаціями (наприклад, ГО "Центр Поділля-соціум", Молодіжний Рух «Сова», Вінницька обласна громадська організація учнівського самоврядування «Рада старшокласників «Лідер»

ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

На історичному факультеті збережено переважну більшість викладацького складу. Відроджене ефективне студентське самоврядування і матеріально-технічне забезпечення навчального процесу. Суттєво активізувалася академічна мобільність студентів та викладачів. Факультет успішно інтегрувався до Вінницької громади засобами культурної, академічної взаємодії.

ФАКУЛЬТЕТ МАТЕМАТИКИ ТА ІТ

На факультеті математики та інформаційних технологій розроблена стратегія розвитку, яка ґрунтується на практично орієнтованих проектах, участь у яких приймають студенти та аспіранти під керівництвом провідних викладачів та науковців факультету. Зараз Факультет працює над декількома проектами. Усі вони відносяться до галузі ІТ. Серед них:

- 1) Соціальний проект Quality Education - проект націлений на підвищення якості надання освітніх послуг університетами, додаткові можливості працевлаштування для студентів.
- 2) Соціальний проект Громадський Моніторинг Системи Безпеки України.
- 3) Соціальний проект Метрика – створення відкритої проіндексованої бази у мережі Інтернет генеалогічних фондів архівів України та автоматизація пошуку інформації, що міститься в метричних книгах XVIII-початку XX століть і в книгах Актів громадянського стану XX століття
- 4) Соціальний проект Інтеграція Технологій RFID Карт для Забезпечення Дитячої Безпеки та Інтеграція Технологій RFID Карт для Забезпечення Контролю Транспортних Потоків у Містах.

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Економічним факультетом проведено міжнародну та дві Всеукраїнські науково-практичні конференції для студентів, аспірантів, молодих науковців «Проблеми розвитку соціально-економічних систем в національній та глобальній економіці», дві Всеукраїнські студентські олімпіади зі спеціальності «Управління персоналом та економіка праці», три зарубіжні конференції для науковців та студентів «Економіко-правова парадигма розвитку сучасного суспільства» (м. Кошице, Словаччина).

З початку 2015 р. на факультеті започатковано Відкриту бізнес-академію (ВБА). За час функціонування ВБА для студентів, випускників коледжів та ліцеїв, старшокласників Вінниччини проведено Школи фінансиста, маркетолога, підприємця, міжнародного бізнесу, аудиту, управління персоналом, а також серію авторських тренінгів та майстер-класів. Розширено коло міжнародних партнерів – досягнуто домовленість про співпрацю та реалізовано спільні проекти з Університетом еко-номіки, м.Бидгощ (Польща), IFSA, Університет Нурланда (Норвегія), Академічне співтовариство Михайла Балудянського, Технічний університет (м.Кошице, Словаччина) тощо.

ДонНУ завтра

Роман Гринюк,
ректор Донецького національного університету.

«Через 50-100 років серед великої кількості ВНЗ залишаться тільки ті, які будуть спроможні зберегти й розвинути інтелектуальний потенціал країни – той безцінний національний скарб, який є основою престижу й безпеки будь-якої держави. Саме таким я бачу наш університет у майбутньому».

Анатолій Загнітко,
голова Вченої ради ДонНУ

«Моє життя повністю пов'язано з Донецьким національним університетом – від здобуття фаху й до сьогодні, крім невеликої перерви, пов'язаної з навчанням в аспірантурі й докторантурі (Інститут мовознавства ім. О.О. Потебні – Інститут української мови Національної академії наук України). Для мене Донецький національний університет – освячений пройденим шляхом, увінчаний набутим досвідом і позначений високим науково-дослідницьким статусом навчальний заклад, який упізнаваний не лише своєю назвою, а й особливостями підготовки талановитих та авторитетних науковців, працівників виробничої та економічної сфери, майстрів художнього слова, педагогів. У найскладніші періоди свого розвитку Університет зберіг себе як самодостатній високоефективний, що є гарантією його послідовного поступу в майбуття, Донецький національний університет у перспективі – високо розвинутий дослідницько-освітній виш, основними ознаками якого є динаміка росту в усіх сферах діяльності, розширення співробітництва і співпраці в науковій, освітній діяльності з університетами різних країн. За плечима в ДонНУ славні традиції, велична історія, випускники й усі ті, хто вірять у нього, що є запорукою його динамічного розвитку».

Наталія Пирлік,
перший проректор.

«Университет как пространство Таланта и ярких Дарований. Эврика как ключевое слово в разговоре о научных поисках. Самореализация как состояние каждого участника образовательного процесса. Благодарность как замечательное чувство единения Учителя и Ученика. Счастье как обретение себя, своего предназначения, друзей и любви всей жизни».

Андрій Онищенко,
проректор з адміністративно-господарської роботи.

«Бажаю щоб ДонНУ якнайскоріше відновив свою матеріально-технічну базу у повному обсязі. Спостерігається позитивна тенденція. Ми у Вінниці третій рік, і в нас вже три корпуси. З кожним роком наша база буде тільки покращуватись. Бачу багато приємних господарських успіхів. Кожний факультет матиме власний корпус, нас чекатиме сучасний адмінкорпус, студентський кампус, містечко для викладачів, великий автопарк та пансіонат «Наука» на Балі :»).

Ілля Хаджинов,
проректор з наукової роботи.

«ДонНУ завтра – це високотехнологічний науково-освітній осередок України з давніми традиціями та багатою історією».

Дмитро Кудінов,
голова незалежної профспілки студентів і працівників ДонНУ.

«ДонНУ – это научный инновационный Центр, конкурирующий с мировыми и европейскими вузами. Наш университет – национальный лидер в сфере единения науки, образования и бизнеса»

Тетяна Орехова,
проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків.

«Університет, освітні програми та наукові школи якого глибоко інтегровані до міжнародного науково-освітнього простору. Університет, який генерує новітні знання та навички, що відповідають сучасним викликам світової економіки та отримують міжнародне визнання. Університет, випускники якого конкурентоспроможні на міжнародному рівні. Університет – лідер у сфері інтернаціоналізації освітніх послуг, за рахунок широкого впровадження англійських та дистанційних освітніх програм.»

Тетяна Нагорняк,
проректор з науково-педагогічної роботи, стратегічного розвитку та інновацій.

"ДонНУ завтра - це інноваційний і престижний навчально-дослідний комплекс, який :

- структурно містить довузівський рівень освіти, вищу школу, центри альтернативної освіти, науки, практичної підготовки/перепідготовки і бізнес-парки;
- змістовно уявляє цілісний колектив однодумців, що продукує цінності, зберігає традиції попередніх поколінь, конкурує з європейськими вишами в якості фахівців;
- є повноцінним партнером в консорціумі провідних бізнес-структур, інституцій громадського сектору та ВНЗ світу».

Ростислав Подольський,
проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи.

«Наше майбутнє в наших студентах, в їх професійній соціалізації, становленні їх як громадян, науковців, суспільних діячів, політиків, які працюють задля розвитку нашої держави».

Микола Удод,
проректор з науково-педагогічної, виховної та соціальної роботи.

«Протягом свого розвитку університет був осередком, який духовно поєднував навколо себе своїх членів та пропагував наукове пізнання. Нині головним завданням класичного університету є не лише передача безцінного скарбу знань, пізнання світу та пошуку істини, а й формування духовності особистості».

1966 рік, кафедри: Фінансів, бухгалтерського обліку та статистики, Економіки, організації і планування народного господарства (Економіка підприємства).

1968 рік, кафедра: Економіки підприємств і організації праці (Менеджмент).

1972 рік, кафедра: Економіки і організації матеріально-технічного забезпечення (Маркетинг).

1974 рік, кафедра: Економіки праці (Управління персоналом і економіка праці), Математики і математичних методів в економіці.

1976 рік, факультет: Обліково-фінансовий, кафедри: Обліку і АГД, Фінансів та кредиту, Радянського права і документознавства, Економічної кібернетики.

1980 рік, кафедра: Економічної географії.

1981 рік, кафедра: Статистики.

1983 рік, Факультет: Економіко-правовий, кафедри: Радянського права та документознавства, Економічної кібернетики.

1995 рік, кафедра: Міжнародної економіки.

2003 рік, кафедра: Прикладної економіки (Прикладна економіка, міжнародний бізнес і бізнес-адміністрування).

Свою трудову діяльність после окончания аспирантуры и защиты кандидатской диссертации я начал на экономическом факультете в 1974 на должности старшего преподавателя кафедры экономической кибернетики и заместителя декана экономического факультета. С 1982 по 1986 гг. возглавлял экономический факультет на должности декана факультета.

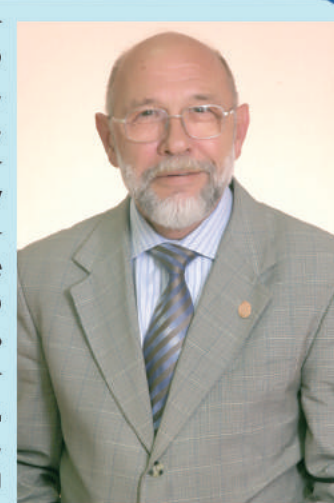
Отличительная черта экономического факультета – это правильная кадровая политика. «Кадры решают все» - это девиз. Экономический факультет всегда стремился быть лучшим. Сегодня, в такое сложное время, хочется пожелать, чтобы экономический факультет сохранял оптимизм и веру, продолжал развиваться и повышать свой имидж благодаря студентам и коллективу сотрудников факультета. И, конечно, вернулся в родные стены.

Вадим Христиановский, декан факультета (1982-1986 гг.), заведующий кафедрой математики и математических методов в экономике.

Я горжусь, что сегодня процентов семьдесят профессорско-преподавательского состава на факультете – это мои ученики. Те, которых когда-то принимал на первый курс, кому вручал диплом, кого зачислял в аспирантуру, а потом благословлял на защиту кандидатской. Многие из них уже стали докторами наук. Если задуматься, то это же целая научная школа получается! ...Лучшую часть выпускников мы стараемся оставлять на факультете, и это в какой-то мере привлекает к нам абитуриентов. Видя перед глазами выпускников, ставших учеными, многие студенты пытаются достичь этой планки.

Геннадий Черниченко, декан факультета (1986-2014 гг.), заведующий кафедрой экономической теории и развития и размещения производственных сил.

В 1966 году, когда я впервые переступила порог Донецкого государственного университета, я и не думала, что все последующие 50 лет моей жизни будут связаны с этим Храмом науки. Вся моя профессиональная деятельность связана с кафедрой финансов и банковского дела, где я получила научную степень кандидата экономических наук и научное звание доцента. Если спросить меня, не жалею ли о том, что связала свою судьбу с университетом, не задумываясь, скажу: «Нет, не жалею. Потому что все эти годы рядом были мои коллеги, мой коллектив высокопрофессиональных специалистов – дружный, небезразличный, участливый, добрый, и были студенты – заряд энергии, не дающие право остановиться, веселье, интересующиеся». Хочу поздравить всех со славным юбилеем факультета, пожелать, прежде всего, мира, добра, творческих успехов, жизненной энергии и процветания на многие годы.

Раиса Герасименко, выпускница экономического факультета 1970 г., доцент кафедры финансов и банковского дела.

ЕКОНОМІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТУ

3 листопада 2014 р. починається сучасний етап історії економічного факультету, що пов'язаний з переїздом до м. Вінниця. Новітня історія факультету починається з об'єднання потенціалу двох факультетів: економічного та обліково-фінансового, та, як наслідок, розширення напрямів підготовки сучасних фахівців, що здійснюється сьогодні майже за всім спектром економічних спеціальностей.

Основні здобутки факультету за цей період визначаються не тільки формуванням високо-професійного професорсько-викладацького складу та значного контингенту студентів, але й відновленням та розвитком наукової, міжнародної та соціально-виховної діяльності. Так, вже у Вінниці факультетом проведено 3 студентські науково-практичні конференції, 2 Всеукраїнські студентські олімпіади, 3 Міжнародні науково-практичні конференції (м. Кошице, Словачина), 2 науково-практичні семінари. Студентами факультету отримано шість дипломів на Всеукраїнських конкурсах наукових робіт, два дипломи та заохочувальні грамоти – на Всеукраїнських олімпіадах, дипломи та грамоти – на конференціях та семінарах різних рівнів. Протягом 2014-2016 рр. міжнародна діяльність факультету вийшла на якісно новий рівень, практичне втілення отримав принцип академічної мобільності студентів та викладачів, розширено коло та географію міжнародних партнерів. Факультет став учасником близько 10 міжнародних проектів та програм.

И смысл, и цель нашей деятельности сегодня – это сохранение и развитие Донецкого национального университета как одного из сильнейших образовательных, научных, гуманитарных центров страны. Донецкому национальному под силу обеспечить достойный интеллектуальный вклад в построение по-настоящему независимой и сильной Украины. 50 лет – серьезная веха в развитии экономического факультета. Мы отмечаем юбилей достойно. Доказав делом свою профессиональную и гражданскую состоятельность, оценивая с удовлетворением достижения и масштабы деятельности, открывая новые дороги для движения вперед. Всем преподавателям, сотрудникам, студентам хочу напомнить о нашей ответственности за сохранение лучших традиций факультета, заложенных в первое пятидесятилетие и пожелать успехов в личной профессиональной карьере, оптимизма, энергии, а также процветания и новых побед замечательному коллективу экономического факультета.

Лариса Шаульская, декан экономического факультета

50 років економічного факультету - це:

- Майже 50 тисяч випускників.
- 39 докторів і 427 кандидатів економічних наук.
- Більш 20 міжнародних наукових проектів та програм.
- 75 міжнародних науково-практичних конференцій.
- Більш 100 великих корпорацій-партнерів.

50

РОКІВ!

Розвиток економічного факультету в майбутньому пов'язаний з пошуком нових шляхів просування у загальноєвропейський, глобальний науковий та освітній простір та базується на стратегічних пріоритетах Донецького національного університету та Програмі розвитку факультету.

Економічний факультет ДонНУ завтра - це:

- один з лідерів економічної й управлінської освіти в країні;
- провідний науковий центр;
- відкритий культурно-просвітницький центр;
- факультет зі сталими демократичними традиціями, культом знань і науки. академічними свободами, атмосферою творчості та корпоративної солідарності.

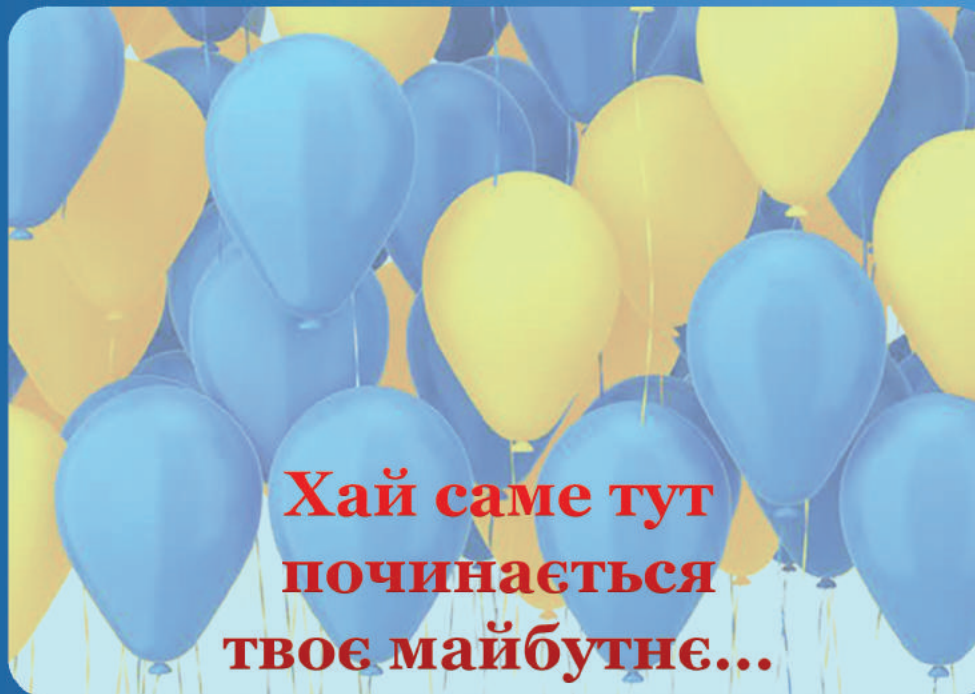
Стратегічною метою діяльності факультету є відновлення та розвиток кадрового, наукового, інноваційного та організаційно-економічного потенціалу факультету на основі поєднання власного досвіду з кращими національними та світовими практиками. Її досягнення вбачається можливим за умови акцентування зусиль усіх учасників освітнього процесу на таких напрямках діяльності: розвиток кадрового потенціалу; розвиток науководослідної діяльності та її комерціалізація; сучасна організація освітньої діяльності; виховний процес та розвиток студентського самоврядування; міжнародні зв'язки та академічна мобільність; маркетингова діяльність.

Стратегічні завдання розвитку економічного факультету:

- забезпечення науково-освітньої діяльності факультету високопрофесійним персоналом із значним ступенем компетентності, вмотивованості, персональної відповідальності та мобільності;
- набуття факультетом визнання як провідного наукового центру в сфері економіки та управління, його повноцінна інтеграція у світовий науковий простір та диверсифікація джерел фінансових надходжень;
- підготовка висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців для сучасного управлінського сектору та бізнес-середовища на основі поєднання класичних традицій та нової парадигми економіки знань;
- створення умов для гармонійного професійного та особистісного зростання студентів факультету, виховання громадян з усвідомленим відповідальним ставленням до себе, оточення, країни, світу;
- збільшення та оптимізація контингенту споживачів освітніх послуг, підтримка позитивного іміджу економічного факультету та бренду ДонНУ.

Хай саме тут починається твоє майбутнє...

ІМ'Я ЗОБОВ'ЯЗУЄ! NOMEN EST OMEN

1056 МАТЕРІАЛІВ ЗМІ О ДОННУ ЗА 2015 РІК

«Донну-Поділля»: РУХ НА ЗРОСТАННЯ

Як казали українські вчені, мрія – це не завжди реально. Під час кризових ситуацій безпечна система ніколи не дає життя свого розробки. Але вона повинна існувати, щоб вона виходила на новий рівень свого розвитку. Першим кроком тому період Донна ініціатива – інноваційна платформа – це не лише просто звичайна, це ще й дуже цікава ідея (якщо ви не знаєте, що це означає). Дуже цікавий факт, що першою до Києва, наприклад, була, що була університет не просто в Києві, але й почав розвивати нові напрямки своєї діяльності. Факти життя в кожному з них – це вперше, оскільки це дозволяло фінансування, наданням від особистої діяльності (включаючи також по-кращому та інших національно-політичних вчених університету об'єктивних співпраць з іншими людьми з мрії).

Одним із таких кроків в створенні на базі університету Нікопольського, продуктівного академічного коледжу, який розвиває інноваційну діяльність класичного вишу. Надання спонсорів – структура, яка дозволяє коледжу не просто здійснювати дослідження, а надавати їм відповідні надання пропозиції системи, які можуть змінити існуючі. ДонНУ – це університет в 79-тисячній школі, великою кількістю наукових досліджень, талантів, мовних шкіл, які за сприяння інших людей можуть змінити.

Потенціал Нікопольського коледжу не лише змінити класичну школу, а й забезпечити сильний розвиток Вісників у регіоні, який надає можливість ДонНУ працювати на нових рівнях. Це свого роду мрія чести і ідеї, яку ми бачимо сьогодні – «ДонНУ-Поділля».

Цей Нікопольський коледж має бути і структуральною підмогою до своїх інших діяльності:

1. Інноваційна діяльність, яка включає в себе створення нових існуючих систем підтримки інноваційної діяльності та сервісу інноваційного бізнесу;
2. Підприємство, яке розвиває ідеї та створює фінансові положення адресно Університету з метою інноваційної його діяльності (створення нових підприємств);
3. Освітній, спрямований на впровадження в навчальний процес практичної діяльності студентів у реальному економічному середовищі.

План викладати до себе наявний інтерес не лише з боку коледжу, а й з боку міністерства освіти. У відповідності до Стратегії розвитку вищої освіти України, яка була прийнята через кілька років після. Сьогодні коледж повинен відігравати роль спонсорів, партнерів. Наразі коледж має створити необхідний економічний фонду. А це означає – ідея на IPO (інвестиційно-проектна діяльність).

Першою діяльністю Нікопольського коледжу повинна бути робота з інновацій. По-перше, це означає розробку державного фінансування на основі та інших людей створення для коледжу для діяльності на базі ДонНУ як для коледжу, так і для інших людей створення – по-друге, і третє, і четверте, це означає створення необхідної інфраструктури (освітній, з якого буде ресурсний базис). По-перше, університет отримає додатковий інвестиційний фонду, який буде використовуватися для фінансування діяльності та створення.

Якщо дослідження виконуватимуть Стратегію мовного базису «ДонНУ-Поділля», то ДонНУ зможе досягнути своїх мрій, що дозволять коледжу, що є новим рівнем. Сьогодні в коледжі планують з'ясувати, як співпрацювати на практиці.

Дякуємо Світлані Боднарчук за матеріали Юлії Кляшторної, керівника проекту «Навчальний коледж «ДонНУ-Поділля»

ДонНУ у РЕЙТИНГАХ

QS WORLD UNIVERSITY RANKINGS **701+**

SCOPUS **17** з 128 університетів ЄНЗ

TOP-200 **26** з 291 університетів ЄНЗ

ДонНУ - НАЙКРАЩИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УКРАЇНИ! ФАНДРАЙЗИНГ у ДонНУ

ПОШУК ЗА ЗАЛУЧЕННЯ СПОНСОРСЬКИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ
ВІДПОВІДНО СОЦІАЛЬНО
ЗНАЧИМИХ ЗАХОДІВ ТА ПРОЄКТІВ УНІВЕРСИТЕТУ

НАШІ ПАРТНЕРИ:

ЗАЛУЧЕНІ РЕСУРСИ:

12,5 ТИС. ГРН **529 ТИС. ГРН**

НА СЛУЖБОВІ МІСЦА

НА КОМП'ЮТЕРИ
ТА ОРГТЕХНІКУ

82,5 ТИС. ГРН **190 ТИС. ГРН**

НА КНИГИ ДЛЯ
БІБЛІОТЕЧНОГО ФОНДУ

НА МАТЕРІАЛИ ТА
ОБЛАДНАННЯ

*ЗА ПЕРШИЙ КВАРТАЛ 2016 РОКУ

«УНИВЕРСИТЕТСКИЕ ВЕСТИ» празднуют свое 50-летие!

Половину столетия официальное СМИ Донецкого национального университета радуется коллектив новостями и интересными статьями, позволяет раскрыть свой творческий потенциал и подключиться к написанию материалов. Сегодня, глядя на яркие страницы «Университетских вестей», сложно представить, что когда-то они были невзрачными и сверстанными вручную. О том, как развивалась газета, мы решили спросить у Виктории Поповой, директора Центра культурно-эстетического развития и социальных проектов, которая помнит ее и как читатель, и как член редакционного коллектива.

- Виктория Геннадиевна, Вы работаете в Донецком национальном университете с 1985 года. Расскажите, какой Вы помните газету?

Когда я пришла работать в университет, газета уже существовала. Это была корпоративная газета, хотя я не помню, регистрировали ли ее как официальное СМИ. Что она из себя представляла? Она печаталась на обычной газетной бумаге, была черно-белой. Я мало, что помню – я ведь тогда была всего лишь ее читателем.

- Какой была тематика материалов? Что публиковали?

Публиковали в основном новости о том, что происходило в университете. Структура газеты соответствовала требованиям того времени: на первой полосе были освещены события университетского и общеполитического значения. Не смотря на то, что была отображена жизнь университета, присутствовала и официальная информация – там не было проблемных статей, зато были готовые материалы, посвященные определенным советским праздникам. Старались писать разноплановые статьи.

- А как проходил процесс верстки?

Версталась и собиралась газета вручную, статьи писались и редактировались на листочках. Сегодня сложно представить, что все материалы набирались на печатной машинке, достаточно сложный процесс. Конечно, со временем в редакции начали появляться современные компьютеры, но, тем не менее, долгое время газета существовала именно в таком формате.

- Когда начались изменения?

Кардинально изменились «Университетские вести» с приходом нового ректора – Петра Егорова. В то время как раз создавался отдел рекламы и связей с общественностью, в котором я работала, и пресс-служба. Это позволило мне принять активное участие в реформировании нашей газеты. Ректор обратил внимание на слабые места издания, вызвал меня, и мы начали действовать: решать вопрос о внешнем виде газеты, о дизайне. Тогда Владимир Шатунов,

который разрабатывал символическую систему вуза, создал «шапку» «Университетские вести» – она существует и сегодня. Наполнением и структурой газеты занималась наша выпускница Екатерина Мазоха. Она к этому подошла с творческой стороны.

- Получается, менять газету нужно было чуть ли не с нуля. С чего Вы начали?

Нам разрешили увеличить количество страниц и формат. Мы хотели, чтобы там были актуальные критические, проблемные статьи. Катя разработала рубрики, пересмотрела множество корпоративных и университетских газет, чтобы взять что-то в качестве примера, предложила абсолютно новую концепцию. Изменилось даже качество бумаги! Плюс газета стала цветной.

- А формат стал таким же, как у современных «Вестей»?

Да, разве что количество страниц было строго установленным – 8. Главное, что мы очень много работали над дизайном – например, мы первые ввели в газету инфографику, раньше об этом даже речи не шло. Еще помню, алгоритм поступления в университет для абитуриентов мы создали в «рисованном» формате – прорисовали наших сотрудников, преподавателей, проректоров. Да, кропотливый труд, зато информацию легко воспринимать. Было интересно работать, потому что все «фишки» мы не просто находили, а придумывали. Мы делали все, чтобы увеличить круг читателей, чтобы тираж расходился. Отправляли газету в вузы Украины, особенно университетам-партнерам.

- Полезная практика. А после переезда в Винницу сложно было восстанавливать газету и всю существующую структуру?

-Мы впервые заговорили о газете сразу после Нового года, в начале 2015 года. Я поняла, что Роман Федорович будет спрашивать о том, сформирована ли редакция газеты, поэтому начала действовать: обратилась к Владимиру Владимировичу Мозгунову, чтобы он помог мне найти нового редактора. Так познакомились с Анастасией Рыбальченко. Я в Винницу привезла несколько старых номеров «Университетских

вестей», показала ей, и она очень быстро вникла.

- Получается, вместе с новым редактором пришлось заново создавать газету, ведь несколько месяцев до этого она не выходила в печать...

- Не совсем так. Конечно, это уже совсем не та газета, которую выпускали раньше, но многое мы и оставили. Это по-прежнему официальное издание – Настя перерегистрировала его в Виннице – и мы поддерживали заданный формат, насколько хватало наших творческих сил. Это ведь наш имидж, мы не имеем права делать некачественную продукцию. Нужно стараться делать газету лучше и лучше, нужно экспериментировать.

- Вы правы. Чего бы Вы хотели пожелать современным «Университетским вестям» в юбилей?

- Мне бы очень хотелось, чтобы газета оставалась на том уровне, который мы когда-то задали. Работа над каждым выпуском всегда коллективная, творческая. Очень хочу, чтобы к написанию материалов привлекались наши студенты: тогда она будет оставаться живой!

Беседу вела Анна Кулабухова

Анастасия Рыбальченко,
редактор газеты
"Университетские вести"
(февраль 2015-февраль 2016)

Я работала редактором «Университетских вестей» с февраля 2015 года – когда университет уже переехал в Винницу. Год моей работы был насыщенным, сложным и интересным. Спасибо Донецкому национальному университету за то, что годы идут, а традиции остаются неизменными. «Университетские вести» всегда говорили от имени ДонНУ – о жизни студентов, преподавателей, о важных событиях и незабываемых моментах. На страницах газеты мы открываем для себя *alma mater* с новой стороны. Пусть так будет всегда. Вдохновения вам, долгих лет жизни и благодарных читателей, любимые «Университетские вести»!

Анна Кулабухова,
редактор газеты
"Университетские вести"

50 лет – немалый «возраст» для газеты. За период своего существования «Университетские вести» стали частью жизни Донецкого национального университета, а сегодня работа в редакции – часть и моей жизни тоже. Мы трудимся над созданием чего-то нового, поддерживая уже установленный формат и имидж газеты. Конечно, хотелось бы пожелать «Университетским вестям» развития. В этом может помочь каждый: редакция всегда открыта для новых предложений и творческих идей от студентов и трудового коллектива ДонНУ. Наша газета должна быть лучшей, потому что ДонНУ – лучший университет!

Ось уже 79 років ДонНУ - це не тільки наука і освіта, а й активна спортивно-масова робота. Незважаючи на переїзд до Вінниці, після якого університету довелося пройти складний період відновлення, спортивний рух продовжує жити. Ми не будемо порівнювати досягнення ДонНУ «до» і «після». Ми розповімо, в яких напрямках розвивався університетський спорт в Донецьку і якими спортивними заходами він може похвалитися сьогодні.

ДонНУ – це спорт!

За словами старших викладачів кафедри фізичного виховання і спорту Олени Костинської і Ольги Барабаш, спортивний рух ДонНУ в Донецьку був дуже розвинутим. Серед членів наших команд були чемпіони, відомі на державному та світовому рівні. Викладачі з гордістю згадують тих студентів і випускників, які представляли Донецький національний університет. Серед них:

- Олексій Бориславський, срібний призер олімпійських ігор в Сеулі з плавання;
- Віктор Смирнов, Герой України, багаторазовий параолімпійський чемпіон з плавання;
- Анастасія Чепак, призер чемпіонату Європи з синхронного плавання;
- Анастасія Спас, срібний призер юнацьких Олімпійських ігор з плавання в м. Сеул;
- Володимир Зайцев, чемпіон світу з важкої атлетики;
- Яків Хамо, Чемпіон Європи з боротьби дзю-до.

Спортивна гордість ДонНУ представлена не тільки особистостями, а й цілими командами. У Донецьку розвитком університетського спорту займався спортивний клуб: відбиралися кращі спортсмени з кожного факультету, формувалися команди, проходили регулярні тренування і збори. У клубі панувала особлива атмосфера, де спортсмени відчували себе не просто членом команди, але частиною великої родини. Вони жили від змагання до змагання, докладали максимум зусиль, щоб гідно представляти ДонНУ. Основним спортивним заходом була Спартакіада, яку вдалося зберегти і після переїзду до Вінниці. Спочатку вона проходила в 10 категоріях, серед яких футбол, баскетбол, волейбол, шахи, настільний теніс та бадмінтон. Зма-

гання проводилися як всередині університету - між факультетськими командами, так і між вишами міста й області.

Яскравими сторінками «вінницького періоду» спортивного життя є участь нашої команди у футбольному турнірі «Кубок Єдності»* і відродження університетської Спартакіади. Сьогодні Донецький національний університет може пишатися заслуженим першим місцем у «Кубку Єдності». Тренер і гравець команди Роман Мовчан згадує, як студенти готувалися до змагання. «Ми вибрали кращих футболістів, які брали участь в університетській Спартакіаді. На жаль, на тренування часу практично не залишалося, але настрої були бойовими. Я хлопцям відразу сказав, що ми повинні виграти цей чемпіонат!» - ділиться він. Один з організаторів матчу, студент 4 курсу юридичного факультету Дмитро Байов, згадує: «Турнір пройшов на досить високому рівні. Не стільки

тренування і досвід гравців, скільки дружня атмосфера всередині команди допомогла ДонНУ закінчити турнір з таким успіхом. Уявіть, кожен гравець забив гол! Було прийнято рішення проводити «Кубок Єдності» щорічно (цей чемпіонат був другим за рахунком у Вінниці), а команди Львівського і Київського університетів вже запропонували нам у наступному році зіграти на їх спортивних площадках. Що це означає? «Кубок Єдності» дійсно об'єднує, він мотивує футболістів перемагати і вчить гідно сприймати поразку, допомагає стати краще кожному гравцеві».

Сьогодні ДонНУ також бере участь практично у всіх спортивних заходах Вінниці: наприклад, в змаганнях з кросу, волейболу, футболу, легкої атлетики. Ми розвиваємося і в нових напрямках: почали проводити змагання з туризму і спортивного орієнтування. Незважаючи на те, що поки не вистачає спеціалізованих залів для тренувань, необ-

хідного обладнання та інвентарю, наші спортсмени як і раніше рвуться до перемоги і демонструють високі результати. За останні два роки ми навчилися долати, здавалося б, нездоланні перешкоди - тому перемога буде завжди з нами!

Редакція газети «Університетські вісті» висловлює подяку декану історичного факультету Юрію Темірову, старшим викладачам кафедри фізичного виховання і спорту Ользі Барабаш та Олені Костинській, доценту юридичного факультету Роману Мовчану, студенту юридичного факультету Дмитру Байову і прес-центру ДонНУ за надану інформацію.

Анна Кулабухова

Чи бути нам «СТУСІВСЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ»?

Ініціатива присвоєння Донецькому національному університету імені Василя Стуса виникла в 2008-2009 навчальному році. Цю ідею вперше виголосила на той час студентка третього курсу спеціальності «Журналістика» Олена Федоренко, представники «Громадської ініціативи Донеччини з відновлення історичної пам'яті» (голова — Станіслав Федорчук) та Донецької обласної молодіжної громадської організації «Поштовх» (голова — Юрій Матушак). 17 грудня 2008 р. вони написали звернення від колишніх і дійсних студентів про надання Донецькому національному університету імені Василя Стуса.

Почався процес збору підписів серед студентів і викладачів університету на підтримку цієї ініціативи. Ситуація загострилася після того, як міністр освіти і науки України Іван Вакарчук підписав на адресу ректора листа, де позначалось, що «у Міністерство науки і освіти надходять звернення громадськості, студентів, випускників, викладачів Донецького національного університету, творчої та наукової інтелігенції Донеччини та України відносно присвоєння Донецькому національному університету ім'я видатного українського письменника та громадського діяча Василя Стуса... Міністерство освіти і науки України висловлює підтримку цієї ініціативи». Саме Івану Вакарчуку було доручено розглянути цю ініціативу, після чого 5 лютого 2009 року відбулась прес-конференція на тему: «Чому донецька влада боїться Василя Стуса?», організована студентами та випускниками Донецького національного університету. Звичайно, ініціатива зустрічалася протестами з боку регіональної влади. 11 лютого біля головного корпусу Донецького національного університету відбулась акція «За національний». Її головним меседжем був заклик «не чіпати виш і не змінювати назву університету». Можливо, саме це вплинуло на подальший розвиток подій.

На конференції представників органів студентського самоврядування Донецького національного університету, що проходила 13 лютого 2009 року, було прийнято рішення залишити назву Донецького національного університету незмінною і не надавати університету ім'я Стуса. 17 лютого рішення було підтримано на засіданні Вченої Ради університету, а 19 лютого — на конференції трудового колективу ДонНУ. Новий «подих» ініціатива отримала вже після переїзду Донецького національного університету до Вінниці, адже саме Вінниччина є Батьківщиною відомого громадського діяча Василя Стуса. 3 нагоди дня народження поета, 6 січня 2016 року до ректора ДонНУ Романа Гринюка надійшов лист-звернення від випускника історичного факультету та журналіста Олексія Мацуки, який виступив від імені громадськості та колишніх студентів університету-авторів і прибічників ініціативи надання університету імені Стуса з пропозицією наново розглянути це питання.

У відповідь ректором ДонНУ було видано наказ № 56/05 від 05.02.2016, згідно з яким створювалась робоча група для вивчення питання щодо перейменування Донецького національного університету в рамках громадської ініціативи випускників вишу та пропозицій у колективі.

До складу робочої групи увійшли представники апарату управління (за поданням ректора), професорсько-викладацького складу і студентства (за поданням деканів факультетів і Студентської ради), співробітники ДонНУ (за поданням профспілки ДонНУ), ініціатори перейменування від громадськості, громадські діячі українського Донбасу, Поділля та України. Окрім цього, було створено експертну групу з числа провідних громадських діячів і журналістів України, які були активними учасниками громадської ініціативи з

присвоєння імені Василя Стуса Донецькому національному університету в 2008-2009 роках. Її метою стала підготовка експертної думки щодо ініціативи та її реалізації.

Протягом лютого – березня 2016 року робоча група вивчала питання, розглядаючи його з різних боків (правового, фінансового, іміджевого, історико-філологічного, громадського, академічного). Робочою групою було запропоновано надати студентам і співробітникам університету можливість підготувати власні пропозиції і надіслати їх до прес-Центру ДонНУ. **Прес-центр отримав чотири ініціативи/варіанти назви університету, а саме:**

Донецький національний університет імені Василя Стуса;

Донецький національний університет (залишити назву без змін);

Подільський національний університет імені Василя Стуса;

Національний університет імені Василя Стуса;

Після розгляду наданих пропозицій та відповідної аргументації абсолютною більшістю голосів членів робочої групи було прийнято рішення винести на громадське обговорення дві ініціативи: Донецький національний університет імені Василя Стуса і Донецький національний університет (тобто залишити назву без змін).

Надання імені регулюється Законом України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій». Одними з обов'язкових до виконання пунктів Закону є проведення громадського обговорення, згода трудового колективу і живих родичів (сина В.Стуса в нашому випадку). Саме тому з 12 по 18 березня 2016 року проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Ростислав Подольський, проректор з науково-педагогічної роботи, стратегічного розвитку та інновацій Тетяна Нагорняк, начальник юридичного відділу Євген Турченко та заступник декана юридичного факультету Юлія Павлюченко мали розробити Порядок і форми громадського обговорення означених ініціатив. Цей документ був прийнятий на засіданні робочої групи та оприлюднений як інформаційне повідомлення на офіційних ресурсах ДонНУ з конкретним графіком заходів у рамках громадського обговорення, які триватимуть до 23 травня 2016 року. На сьогоднішній день пройшли теледебати між представниками ДонНУ, Вінницької міської ради, громадськими діячами на вінницьких телеканалах «ВІТА», «Громадське Телебачення Донбасу» (м. Краматорськ), «До тебе» (м. Краматорськ), три круглих стола «І в смерті обернувся до життя... Чи носитиме ДонНУ ім'я Василя Стуса?» та 19 травня – конференція. 22 квітня відбулась відкрита лекція Олега Солов'я, кандидата філологічних наук, доцента кафедри теорії та історії української і світової літератури ДонНУ, на тему «Василь Стус: Поет, дивак і єретик». Метою лекції було формування в уявленні присутніх образу Стуса як особистості, ознайомлення членів колективу уні-

Ім'я Василя Стуса – випускника Донецького національного університету (колишнього Сталінського педагогічного інституту) – вже давно вийшло за межі України, ставши знаковим в інтелектуальних колах світу, символом нескореності України, гідності Людини, яка виборала право лишатися нею в нелюдських обставинах. Василь Стус – поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник, Герой України, «совість української нації». Після закінчення історико-філологічного факультету поет учительував, служив в армії. У 1963 році вступив до аспірантури Інституту літератури імені Тараса Шевченка в Києві. Працював над дисертацією. Перекладав Гете й Лорку, писав критичні статті. За протест проти хвилі арештів українських «шістдесятників» Василя Стуса відрахували з аспірантури. У 1972 році разом з іншими інакодумцями заарештували і засудили на п'ять років примусових робіт і три роки заслання. Приводом до першого арешту Василя Стуса була збірка його поезій «Зимові дерева», видана в Брюсселі, і стаття про трагедію Павла Тичини «Феномен доби» як символ трагедії української культури 1930-х років. Справжньою причиною загального погрому 1972 р. було постійне намагання влади винищувати найменші па- рости незалежної думки в національній культурі України. Арештовували фактично незалежних діячів літератури і мистецтва, свідому частину української інтелігенції. У судовому вироку відзначено, що Василь Стус свою провину не визнав.

Стус помер у концтаборі в ніч з 3 на 4 вересня 1985 року в холодному карцері 36-ї зони на Уралі. 17 листопада 1989 року прах Василя Стуса з великими труднощами і багатьма перешкодами було перевезено до Києва і перепоховано на Байковому кладовищі. Тіло Героя, за словами свідків, залишилось нетлінним.

верситету із його долею та поглядами на життя, а також зі спогадами відомих українських діячів про поета. Після закінчення Громадського обговорення (23.05.2016р.) професор Анатолій Загнітко (як відповідальна особа за його хід) оприлюднить підсумковий документ щодо ключових івентів двомісячних обговорень ініціативи.

10 червня 2016 року на Конференції трудового колективу вишу вирішить для себе з яким іменем йому рухатись до нових успіхів та перемог!

«Слово Стуса-борця почув світ, виступивши на його захист, а чи почує рідний університет – залежить від кожного з нас: студента, викладача, співробітника Донецького національного університету!» - зазначає професор Віра Просалова.

Текст підготовлений за матеріалами робочої групи по вивченню питання щодо ініціативи перейменування Донецького національного університету. Детальніше з матеріалами можна познайомитись на сайті: <http://stus2016.donnu.edu.ua/>

Герої ДонНУ

ЯРОСЛАВ ВОРОНЕЖСЬКИЙ,

студент факультету іноземних мов, спеціальність - "Переклад (англ., нім). Зараз знаходиться на фронті, хоча міг би бути на третьому курсі навчання. Попри те, що батьки намагалися відговорити його, взяв академічну відпустку, щоб захищати Батьківщину.

МИКОЛА ТЕРСИМОНОВ,

студент 2 курсу фізико-технічного факультету напряму підготовки "Безпека інформаційних та комунікаційних систем", бере участь у бойових діях на сході України.

ОЛЕГ ВОВК,

сержант, навчався у хімічному факультеті ДонНУ 2007-2012 роки. Брав участь в АТО у складі батальйону Донбас 2014-2016 роки.

ВІКТОР РОМАНЕНКО,

капітан, навчався на економіко-правовому факультеті ДонНУ 1994-1997 роки. Брав участь в АТО у складі батальйону Донбас 2014-2016 роки. Кавалер ордена "За мужність" III-го ступеню.

СЕРГІЙ ПЕРЦАТІЙ,

юридичний факультет, студент 2 курсу на базі ВО, брав участь у військових подіях на сході України.

ВАДИМ ВОВК,

юридичний факультет, студент 1 курсу ОКР «Спеціаліст», брав участь у військових подіях на сході України.

АНТОН МИРОНОВ,

юридичний факультет, студент 3 курсу, брав участь у військових подіях на сході України.

ІГОР ДАНИЛЕНКО,

юридичний факультет, студент 1 курсу на базі технікуму, брав участь у військових подіях на сході України.

ДЕНИС МАГЛЕВАНІЙ,

випускник історичного факультету 2011 року. Магістр історії. Боець батальйону «Донбас» Нацгвардії України. Учасник оборони м. Маріуполя, оборони та звільнення с. Широкиного.

ДЕНИС ЗАДОРЖНИЙ,

випускник історичного факультету спеціальності «Політологія» 2001 року. 5 травня 2014 року приєднався до лав батальйону «Донбас», коли він фактично був партизанським загonom. Брав участь в операції по звільненню Маріуполя. Будучи командиром міномету у складі мінометного взводу батальйону «Донбас», брав участь у звільненні Попасної, Лисичанська, у боях за Іловайськ. 01 вересня 2014 вийшов із оточення під Іловайськом. Нагороджений медаллю «За військову службу Україні».

ЕДУАРД ШАХОВ,

студент 1 курсу ОКР «Спеціаліст» спеціальності «Історія». Від 18 серпня 2015 року перебуває в зоні АТО. Служить в полку Національної гвардії України ОЗСП «Азов».

ІЛЛЯ ДУБІНІН,

випускник історичного факультету 2015 року. Бакалавр історії. Брав участь в бойових діях у складі ДУК «Правий сектор», ЗСУ в Луганській і Донецькій областях участь в боях (пгт. Піски, шахта «Бутівка»).

СТЕПАН ГОЛОВКО,

навчався на історичному факультеті ДонНУ за спеціальністю «Історія» протягом 2010-2013 років. Боець полку «Азов», керівник інформаційної служби, спікер батальйону.

ЯРОСЛАВ СЕМЕНЮК,

юридичний факультет, студент 1 курсу, брав участь у військових подіях на сході України.

МИКОЛА МИХАЙЛІЧЕНКО,

юридичний факультет, студент 1 курсу, брав участь у військових подіях на сході України.

ВІТАЛІЙ ОВЧАРЕНКО,

випускник спеціальності «Міжнародні відносини» історичного факультету, кандидат історичних наук. У 2010 році закінчив магістратуру на історичному факультеті ДонНУ, в 2010-2013 рр. навчався аспірантурі ДонНУ. З 26 серпня 2014 року по 20 березня 2015 року служив у батальйоні патрульної служби міліції особливого призначення "Артемівськ". Брав участь у боях на Горлівському напрямку, в битві за Дебальцеве.

ОЛЕКСАНДР ВІЗГІН,

випускник спеціальності «Історія». Навчався в Донецькому національному університеті в 1994-1999 роках. Працює журналістом на телеканалі ICTV. Мобільний 01 березня 2015 року. Служить у Пресцентрі 93-ї окремої механізованої бригади.

ЛЮДМИЛА ЛИТВИНЕНКО,

випускниця ДонНУ 2014 р. Магістр історії. Боець 5-го окремого батальйону ДУК «Правий сектор». Брала участь у бойових діях у секторі В (пмт. Піски, с. Водяне, шахта «Бутівка»). Нагороджена нагрудним знаком «За оборону Донецького аеропорту» (28.07.2015).

